

26. nov. 1973

FAKTA

Dato:
26. nov. 1973

Sidetæl:
Notes 73 bd 5 s. 94-98

Paris

26-11-73

Det er ikke fordi
jeg søger en mening eller
opnåelse af mål at arbejde
med her i L., men meget
af det her er en meget
stærk fornemmelse af den
forfæle ud sigts lighed.
Jeg arbejder og jeg tænker
meget over mit arbejde, men
hv or for? Dette spørgsmål
kan jeg ikke undgå af-
gøre at stille mig.
Jeg ved ad meget godt
der ikke er nogle formål
något hen sigt med det kuen-
-sionariske arbejde, men allige-
-vel kan det følges helt
afkaldet. Man arbejder
med noget og så ender

det enten i en skuffe, en
mappe eller en papirskuffe.
Vil de der være større tilfældi-
-gheder ved arbejdet her?
man havde fået udslutnings-
-møder? og de der ville
man har?
Jeg ved det egentlig ikke.
Måske ville sådan en situa-
-tion hurtigt blive en plags-
-ved de hvor den undgået-
-ligt er besædet på, men det
kan man ikke undgå at
virkte lidt frustrerende, ikke
at have flere møder
for at præsentere sine arbej-
-dets Dag - tænkt på alle
-misterne - som arbejder i
ubestemt hemmelighed.
Måske er ønsket om at
udstille mere (ikke i Dom-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- måske, men andre steder -
og det betegner jo i sig selv
~~et~~ (problemet) hvem som
skal for penge lig hed -
det kan måske ønske om
Sanccis.
Be drag det mejere bestir det
Sik hold ikke af andet.
Jo der mange af de kunst-
-mere som hele tiden har
en masse ud stilling. I bud
pluges af den, at de end
måske ville misunde den
situation is skal i hvor
ingen stiller krav til mig.
Det er muligt at jeg ikke
kan se de positive sider
ved min stilling - men altid
bider mig fast i de nega-
-tive. Det har i lang tid
været mig en øjde hvor
- for jeg arbejder hver dag
og forsøger at holde en produkt-
-tion igang når det overhu-
-vedet ikke er nødvendigt.
Jo kan godt lide at arbejde
Jeg føler en balance i mig
Jeg arbejder, og jeg er
muligvis når jeg skal lave
hvad jeg skal lave når
Jeg er mangel på idler. Der
arbejds led, og det arbejder
Jeg så bare inden der er
nogen regler ansat til
det.
Det skjedes nok at jeg
ellers ikke over hvad fanden
Jeg skal stille op med mig
Selv - det er ved som ved.
Det er min også mærkelig
Jeg tror i en tryk hvor man
ikke behøver at vide sig,
hvor der er hundrede af

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

interessante ting man kan
for dige sig! man det gælder
is ikke - is sidder kunde
i Savigny dag ned dag
ind og kække leure.

Dere det at jeg inde i
byen, sidde på en bistro,
se på mennesker - nej, is
shyter ind i de klune
eller rundt på nogle ind-
svage gulerier og så ups
hjem i op i kække leure-
legheden.

Det er jo temmelig for-
færdigt - jo hell at sund
at tænke på.

Det for færdige liv er at
man i den bånd ikke er
i besiddelse af et udvalgt

behov - for var man det
så giv man jo en hel
masse ting.

Jeg svømmer kronblat med
andre, især andre kunstnere
i ganske høj opgang. Hver gang
Man på tænker mig hvor gængs
der er den mindste minde-
hed for en sådan kronblat.
og virkelig helen er is bunge
for man ikke skal synes
om mig, om se mig for dem,
narr, besværlig har en dit det
deltig er, is
parrisk ejendomme skrevet
for at kunne mig i andes
selvskab. Grunden til denne
skrevet ligger i at is er
bunge for at andre skal
op dage at is ~~to~~ leper for

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mig selv som et dømt
Stem, for så vil de selv-
-fulgtlig også, med fuld ret,
opfatte mig på samme
måde.

Det er egentlig fantastisk
at konstaterer at P. Slet
ingen billed har til mig
selv - absolut ingen.

Deraf opstår selv fulgtlig
alle mine små og store
neuroser så som hypochondri,
deds angsten, angstlid, uges-
-viter, ~~angst~~ angst, høre og
lide neurosen, arbejds og isolations
-neurosen og alle de mange
andre roser.

Jeg vil så gerne elske,
men P. er selv den største
hindring for at blive det,
at man næste der som P.

hader mig selv, kun ingen
nærliggende elsker.

Jeg ønsker mig selv for
at være en fulgt fulgt-
-se, som man næste som
Kunstner - som altid så
Dette skriver P. måk så
flot og åben i forhold til
men i virkelighed vil
P. ikke acceptere det.

Jeg tror meget vilde være
vundet hvis P. helt ud ak-
-cepterede at P. var en
fejltagelse, den min værste
forvirring, opstår af at P.
siger P. er en fejltagelse,
man sandselig forsøger
at modbevise - prøvte
der. Hvis P. dermed inder-
-rymmede helt og fuldt at
være en fejltagelse så be-

- hævde jeg ikke at man
fjælle for at dumme mig
så skulle jeg jo røbe dem
dumme mig - så kunne jeg
ikke undgå. Det kan
lyde mere spidsfindigt
end det er, som hedder
den at i det øjeblik
man holder fuld stand
op med at vurdere sig
selv - ikke regner med sig
selv - ikke tænker på sig
selv - i det øjeblik har
man jo imidlertid fjælle.
En hver vurdering er baseret
på et ideal - har man
ingen vurderinger har man
helt frie og ingen idealer all-
- så imidlertid man skal leve
op til - man er.
Alle udførelser kommer af
at man synes man skal

være på en anden måde,
kunne på en anden måde,
at man skal forandre sig,
man kan ikke forandre
sig - man kan kun finde
sig selv - eller fjælle på sig
selv.

Paris 27-11-73.
Tog har idag været
bereder med den hensigt
at fortsætte forspørg med
palimpsest. Det er en uge
siden jeg lovede de første
Men - nu kan jeg ikke
rigtigt finde ud af om
jeg virkelig har læst til
disse forsty. Om ikke